

βήτα

βήτα, το, άκλ. ουσ. [<αρχ. βήτα <σημιτ. beth (=σπίτι)], το δεύτερο γράμμα του ελληνικού αλφάβητου·

- βήτα άνθρωπος, βλ. λ. [άνθρωπος](#)·

- βήτα διαλογής, (για εμπορεύματα) κατώτερης ποιότητας, δεύτερης κατηγορίας: «δεν έχει ποτέ βήτα διαλογής εμπόρευμα στο μαγαζί του»·

- βήτα εθνική, (για πρόσωπα) που γενικά είναι κατώτερος από έναν άλλον ή άλλους: «δεν μπορείς να συγκριθείς μαζί του, γιατί είσαι βήτα εθνική»· (γενικά) χαρακτηρίζει κατάσταση που είναι υποβαθμισμένη: «η ζωή στις εργατικές κατοικίες είναι βήτα εθνική». Πρβλ.: *εκεί, εκεί, στη βήτα εθνική, με οδήγησε η αγάπη σου η απελπιστική* (Λαϊκό τραγούδι). Από την ποδοσφαιρική ορολογία·

- βήτα πράμα, βλ. λ. πράμα·

- είναι βήτα, **α.** είναι κατώτερος από έναν άλλο: «το ξέρω πως, αν τον συγκρίνεις με τον τάδε, είναι βήτα». **β.** δεν είναι εντάξει, δεν είναι καθώς πρέπει: «με τη συμπεριφορά του έδειξε πως είναι βήτα». **γ.** (ιδίως για γυναίκα) που βρίσκεται σε δεύτερη μοίρα από άποψη εμφάνισης: «μπορεί να είναι βήτα η γκόμενα του τάδε, είναι όμως πολύ καλλιεργημένη γυναίκα»·

- είναι και πολύ βήτα, επιτείνει την έννοια της παραπάνω φράσης: «αφού κατηγόρησε κι αυτόν τον άγιο άνθρωπο, είναι και πολύ βήτα»·

- *εκεί, εκεί, στη βήτα εθνική!* ποδοσφαιρικό σύνθημα που απευθύνεται από τους φιλάθλους της ομάδας που νικά κατά κράτος, προς τους φιλάθλους της ομάδας που νικιέται, και που, όπως δείχνει από την κακή πορεία της στο πρωτάθλημα, θα πέσει στη βήτα εθνική κατηγορία·

- έρχεσαι βήτα, αυτά που μου λες τώρα μου τα είπε προηγουμένως κάποιος άλλος: «σταμάτα την πληροφόρηση, γιατί έρχεσαι βήτα»·

- έρχομαι βήτα, κατατάσσομαι δεύτερος σε μια αναμέτρηση: «κάθε φορά που τον συναγωνίζομαι, έρχομαι βήτα»·

- ο άλφα κι ο βήτα, βλ. λ. [άλφα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας